

величаватъ много вѣчно-то си наказаніе.

П. Що трѣбува да направимъ за да не со-
блазнимъ другы?

О. Трѣбува най напрѣдъ да очистимъ себе
си отъ всякакво соблазнително нѣщо.

И ако тя соблазнява рѣка-та ти или нога-та ти, отсѣ-
чи гы, и хвьри гы отъ себе си; по добрѣти е да вѣзешь
въ животъ-тъ хромъ или клюсенъ, а не съ двѣ рѣцѣ или съ двѣ
нозѣ да бѣдешь хвьренъ въ вѣчный-тъ огнь. И ако тя съ-
блазнява око-то ти извади го и хвьри го отъ себе си; по добрѣ-
ти е съ одно око да вѣзешь въ животъ-тъ, а не да имашь двѣ
очи и да бѣдешь хвьренъ въ пѣкъль-тъ огненный. Ст. 8, 9.
Гл. 5; 30 : Мар. 9; 45.

П. Какъ ся тѣлкуватъ тія стихове?

О. Колкото и да ни е мѣжно, трѣбува да о-
ставимъ най любезны ты си грѣхове, пріатели,
обычай, хытрости или какво да е друго нѣщо ко-
ето соблазнява или нась или другы: ако ли не,
непрѣмѣнно ще идемъ въ вѣчный-тъ огнь.

П. Що ся учимъ отъ тиа стихове за траяніе-
то на наказаніе-то на нечестивы-ты въ оня
свѣтъ?

О. Учимъ ся че ще бѣде вѣчно. Христосъ у-
потрѣбява най силны-ты думы които можеше
да употрѣби, сир. “вѣчный-тъ огнь”, пѣкъль-
тъ огненный,” “огнь-тъ негасимъ”, “дѣто чер-
вей-тъ имъ не умира и огнь-тъ имъ не угасва.”
Мар. 9; 44.

П. Учимъ ли ся отъ тиа стихове че въ дру-
гый-тъ свѣтъ человѣци-ти ще бѣдятъ хроми
или сакати?

О. Не: тиа думы сѫ употрѣбены по человѣ-
чески, да искара образецъ-тъ на думы-ты,
“отсѣчи” и “извади”.